

endnu blot henviser til, at, hvis de Feil, der kunne være begaaede i den omhandlede Henseende, skulde rettes, var det dog ogsaa rimeligt fra Statens Side at forlange, at de Feil, som i modsat Retning kunne være begaaede derved, at En og Anden muligviis har faaet for Meget, ligeledes bleve rettede. Troer man ved en ny Undersøgelse ogsaa at kunne faae disse Feil rettede, eller er det overhovedet Meningen, at man vil have dem rettede? — Jeg vil endvidere fremsætte et Spørgsmaal til de ærede Herrer, der tage sig denne Sag meget nær. Ere De overbeviste om, at man, dersom en lignende Krig som den, der har foraarsaget disse Krav, udbrød og s. Ex. fik den Virkning, at Sjælland og Kjøbenhavns Beboere kom til at lide Skade, jeg vil sige, for 10 Millioner, med samme Beredvillighed vilde tilfredsstille alle de Krav, som deraf kunde opstaae? — Jeg vil endelig tilføie, at jeg troer, at den Repræsentation, som vedtog den paa-gjældende Lov, har viist sig overmaade human mod Syberne i Almindelighed, og jeg troer, at det ikke vil være noget godt Exempel, hvis man desuagtet skulde slutte denne Discussion, som er reist i Anledning af denne Sag, med en almindelig Misbilligelse af, at man kun har faaet de 5 Millioner og ikke endnu 1 eller 2 Millioner til.

Ordføreren: Jeg skal dog gjøre et Par Bemærkninger til den sidste ærede Taler. Han taler om dem, der tage sig denne Sag meget nær. Det forekommer mig, at, naar han har faaet et bittert Indtryk af den, som det forekommer mig, ikke bittre Forhandling, saa maa han have taget sig denne Sag nærmest af Alle. Jeg betvivler, at han har Ret til at tvivle om, at Syberne med ligesaa stor Beredvillighed vilde tage Deel i at opfylde Billighedskrav, naar de skulde udøves imod andre Landes Beboere, som de nu have været villige til at modtage en passende Erstatning for Krigsskade. Forøvrigt skal jeg bemærke, at jeg er overbevist om, at det ligesaa lidt er de øvrige af Udvalgets Medlemmers Mening som min at anke over, at der er anvendt for Lidt til Syberne; men vi anke over, at Summen er fordeelt paa uheldig Maade, og vi mene, at disse enkelte

Tilsælde, hvor Ubilligheden er mere fremtrædende, burde jævnes. Her er ikke Spørgsmaal om Millioner; det er ikke værd at puste denne Trø op til denne Dø; thi der er kun Tale om enkelte Smaasummer, hvis Bevilling, naar der bliver Tale om en Henvisning, ikke kan drage Consequenter efter sig.

Sylv. Jørgensen: Hvis jeg havde en Mening om Sagen som den, hvormed det ærede Medlem sluttede, havde jeg ikke gjort Forsøg paa at puste den op, som han sagde, men jeg synes, at det aldeles tydeligt er fremgaaet af denne Forhandling, at den vil faae ikke saa lidt større Betydning, end det ærede Medlem tillagde den.

Madsen: Der er dog een Bemærkning, der kom fra det ærede Medlem fra Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (Sylv. Jørgensen), og som den ærede Ordfører ikke besvarede. Han spurgte nemlig, om Udvalget ogsaa havde undersøgt, om Ingen havde faaet for Meget. Jeg troer, at det er nødvendigt, at Udvalget mellem første og anden Behandling ogsaa tager Hensyn hertil, om der ikke kunde staffles saadanne Oplysninger, hvorved det godtgjøres, at man paa enkelte Steder har faaet Mere, end man virkelig var berettiget til.

Ordføreren: Jeg skal blot oplyse det ærede Medlem om, at ved den Ting er der Intet at gjøre. Der er vist ingen Tvivl om, at Mange have faaet for Meget, navnlig i visse Dele af Jylland, der i Grunden ikke have kjendt Krigens Byrder, og det er min Overbeviisning, at man ikke burde have ladet Loven strække sig dertil i det Omfang. Men derved er Intet at gjøre, thi, hvad Noget have faaet for Meget, kan man ikke tage fra dem.

Da Ingen hderligere ønskede at udtale sig, fattedes Sagens Overgang til 2den og sidste Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 78 Stemmer.

Endringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til Fredag Middag Kl. 1.